

му показва, че тука сж търсенитѣ биволи. Два силни юнашки удара, отъ които единия по главата, направи кучето безопасно. Змеятъ, по-благоразуменъ, се държеше на страна. Седемъ сирени профучаха за мигъ изъ пространството и повалиха и него.

Грамадниятъ Герионъ се затече насреща, уморенъ отъ тройното си тѣлосложение, юмрукътъ на непобедимия Херкулесъ бърже повали и него. Останаха само биволитѣ, които победителътъ Херкулесъ, следъ дълго и хубаво пжтуване презъ Испания, Галия, Италия, Епиръ, Елада, откара въ Мисения.

11. ЗЛАТНИТЪ ЯБЪЛКИ.

Представете си една грамадна гора, додето окото ви стига, пълна съ дървета, нависнали съ най-рѣдки цвѣтове. Цѣлата гора благоухае. Навредъ цвѣтя съ най-пъстри и разнообразни багри; навсѣкжде плодове — вкусни и сочни; тукъ-тамъ храсталаци-тайнствени и пленителни; безброй кристални извори развеселяватъ съ тихото си шумолене прелестъта и тишината на горитѣ. Посрѣдъ тѣзи неизброими хубости и богатства на щедрата природа блестѣха ябълки, чийто блѣсъкъ надвишава всѣко въображение, затова ги наричаха златнитѣ ябълки. Но кжде, прочие, се намираше тази прелестна градина? На кои дървета сж окачени тѣзи омайни плодове? Никой не знаеше това. Евристей бѣше чувалъ да се говори за тѣхъ. Той пожела да има тѣзи златни ябълки, затова се обърна къмъ Херкулеса и го покани да ги открие, да ги откъсне и да му ги донесе. Синътъ на Алемена не отказа да се подчини на своя дългъ. Не даде ли досега толкова много доказателства за куражъ, търпение и постоянство?